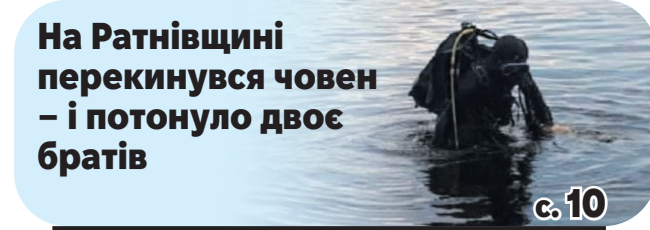

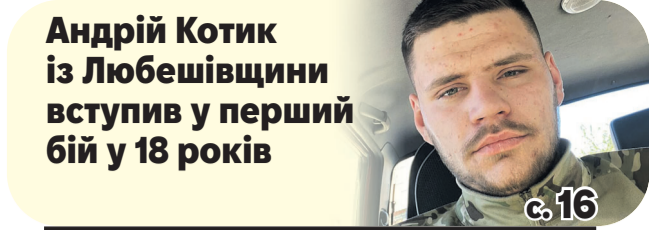
Під час обстрілів Луцька на світ з'явилася маленька козачка

с. 6

На Ратнівщині перекинувся човен – і потонуло двоє братів

с. 10

Андрій Котик із Любешівщини вступив у перший бій у 18 років

с. 16

№ 49 (16 895)

ВОЛЫНЬ

Середа, 4 грудня 2024 року

volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI Нас читають із 1939 року! Ціна Договорна

Солдати Перемоги!

«Азовців», оборонців Маріуполя, рашисти з полону стараються не відпустити. Вони їх і там бояться

Офіцер 36-ої окремої бригади морської піхоти Сергій Смирнов вважає, що йому просто пощастило після двох із половиною років полону вирватися з того пекла за обміном

«Нас познайомили музика і... армія».

Найбільша радість - син Данилко.

Фото з архіву Сергія СМІРНОВА.

Моменти військової служби до війни.

Розповідь про нескореного – на с. 7

Спорт

Фото із сайту uefa.com.

Сподіваємося, що Артем все ж забавитиме м'ячі у ворота суперників України.

Німеччина хоче забрати у свою збірну юного таланта з Волині

Перші голи 17-річний форвард леверкузенського «Байера» Артем Степанов забивав у Луцьку

Читайте про юну футбольну надію України – на с. 13

Оксфордський словник назвав словом року термін «Brain rot» («гниття мозку»). Цей вираз має історичне коріння: уперше його використав Генрі Девід Торо у своїй книзі «Волден» у 1854 році. Торо критикував прагнення суспільства спрощувати складні ідеї, що, на його думку, сприяло інтелектуальній деградації. У 2024 році термін набув нової популярності через занепокоєння щодо впливу нескінченного перегляду соціальних мереж та поширення низькоякісного контенту.

фото із сайту googleusercontent.com.

Із тими смартфонами ми справді – тупішаємо!

Незагойна рана

Фото із сайту victims.memorial.

Петро Басанський

33-тя окрема механізована бригада

Життя воїна-Героя обірвалося 24 листопада 2023 року.

«Бери, звичайно, повістку – я ховатися не буду»

– Ми ще десять літ тому «вкусили того хліба» розлуки в постійній тривозі – мій Петро у 2014-му, в першу хвилю мобілізації, пішов в АТО, – каже вдова захисника-Героя пані Юлія. – Рік був у гарячих точках на Сході України. Тоді Янгол вберіг чоловіка. Тепер, уже в повномасштабну війну, двадцять місяців він служив на передовій. На жаль, настав той чорний день, коли я не дочекалася від нього ні дзвінка, ні короткого повідомлення: «Все ок...»

Історія невимовного болю – на с. 8 і с. 12

Увага!

Дорогі читачі! Передплачуйте у Ваших листонош нашу «Читанку для всіх» – глянцева календар на 2025-й рік!

І це – не один календар, а одразу три – в одному:

- календар дат;
- посівний;
- церковний.

Ціна – 12 гривень.

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:

- ♥ Волинь – 60780.
- ♦ Інші регіони України – 86772.

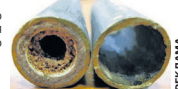
Читанка 2025

Сторінка	Сторінка	Сторінка	Сторінка
1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	16
17	18	19	20
21	22	23	24
25	26	27	28
29	30	31	32
33	34	35	36
37	38	39	40
41	42	43	44
45	46	47	48
49	50	51	52

ЩОБ БУТИ З ТЕПЛОМ, ПЕРЕВІРТЕ СПРАВНІСТЬ КОТЛА І ОЧИСТІТЬ СИСТЕМУ ОПАЛЕННЯ

Надворі холодно, а встановлений у вашому помешканні чи офісі котел не нагріває приміщення? Котел горить на повну потужність, а частина батарей опалення ледь тепла? Газу згоряє багато, відповідно і плата чимала, але ви не можете нагрітися у своїй кімнаті? У таких або і в інших випадках, коли тепловіддача опалювальних систем – сучасних чи старих – не на належному рівні, слід подбати про поліпшення її стану. Досвідчені фахівці у сфері опалювальної та водогрійної обладнання, які мають відповідне обладнання та знання, які хімічні препарати обрати для кожного конкретного випадку, допоможуть вам. Вони здійснять перевірку справності котла та професійне очищення системи опалення. Завдяки цьому батареї будуть нагріватися і рази швидше, віддаючи тепло ефективніше. Адаже вода, що циркулює трубами, утворить накип, наліт, іржу і осад. Забиваються труби, які у багатьох будинках заховані у стінах та підлозі. Без сервісного техобслуговування і котел може вийти з ладу в самий несподіваний момент. Отож послішайте і поки не вдарили морози, зверніться до спеціалістів, які швидко і якісно проведуть чищення, промивання котлів, батарей, радіаторів, труб. І у вашім помешканні стане тепло і комфортно, зайві кошти не витратять на вітер.

Телефонуйте за номером 0687338062.

■ Колесо історії

5 грудня виповнюється 30 років із часу підписання Будапештського Меморандуму

Микола МИХАЛЕВИЧ, завідувач Кортеліського історичного музею Ковельського району

ЗА НІКЧЕМНИЙ ПАПІРЕЦЬ КИЇВ ПОДАРУВАВ МОСКВІ ТРЕТІЙ У СВІТІ ЯДЕРНИЙ ПОТЕНЦІАЛ

Меморандум про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї став, як колись казали, доленосним для нашої держави. Його підписали президенти України, США та Росії – Леонід Кучма, Білл Клінтон і Борис Єльцин та прем'єр-міністр Великобританії Джон Мейджор 5 грудня 1994 року. Хоча цей документ і невеликий за обсягом, але – цікавий.

У першій його статті три великих ядерних держави підтвердили свої зобов'язання поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України. У другій підтвердили зобов'язання утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти Києва. У третій пообіцяли утримуватися від економічного тиску на шкоду Україні. Далі починається цікавіше. В четвертій статті Меморандуму три великих держави зобов'язалися домагатися негайних дій з боку Ради Безпеки ООН з метою надання допомоги Києву, якщо Україна стане жертвою акту агресії. Не треба бути професором політології, щоб зрозуміти, що єдиним реальним і небезпечним агресором по відношенню до України могла бути лише Москва. Та сама Росія, яка стала правонаступником Радянського Союзу і постійним членом Ради Безпеки ООН, із правом вето на будь-які рішення цього органу. Тобто жодних запобіжників проти агресії саме з боку Росії ми не отримали.

Вершиною цинізму стала п'ята стаття угоди, у якій великі ядерні держави пообіцяли Україні не застосовувати проти неї ядерну зброю, крім випадку нападу на них самих. Саме посилаючись на цю статтю, нинішні російські керівники з усмішкою говорять, що Росія Будапештського меморандуму не порушувала, адже ядерну зброю проти України не застосовувала.

Виникають питання, як таке могло статися і хто на цьому заробив? Перший президент України Леонід Кравчук, відповідаючи на звинувачення у ядерному роззброєнні України, завжди переводив стрілки на Леоніда Кучму – мовляв, це він підписав той злочасний меморандум. Але, насправді, у Будапешті було лише поставлено масну крапку в процесі ядерного роззброєння України. Основні події відбулися значно раніше. Відразу після розпаду Радянського Союзу Росія почала активно працювати над тим, щоб забрати собі з інших республік ядерну зброю. Західні

Президенти-підписанти угоди про ядерне роззброєння України – Білл Клінтон, Борис Єльцин та Леонід Кравчук.

1 червня 1996 року останню ракетну установку з України доправили до Росії.

Як Україна віддала ядерну зброю Росії

країни, і особливо США, її в цьому підтримували. Там панувало оптимістичне переконання, що «холодна війна» закінчилася назавжди, а миролюбна, демократична Росія твердо стала на шлях цивілізованого розвитку. Водночас російські спецслужби створювали Україні імідж радикальної націоналістичної держави. У зарубіжній пресі регулярно з'являлися статті, в яких Україну намагалися представити як «дикуна з ядерною булавою», який не вдався розумом порівняно з російським братом. Та й самі українці при кожній нагоді, починаючи з Декларації про державний суверенітет у липні 1990-го, обіцяли зробити свою країну без'ядерною. Обіцяли навіть тоді, коли їх за язика ніхто не тягнув.

але й прямою зрадою інтересів України. Лише ця зброя вартувала кілька десятків мільярдів доларів, але наша держава за неї нічого не отримала.

Наслідки такої нечуваної в історії людства щедрості та доброти не забарилися. Вже через місяць російська держава дума висунила територіальні претензії до України, російські депутати вирішили, що в 1954 році російська федерація передала Україні тільки Крим. А ось Севастополь, який у відповідних документах не згадується, треба повернути назад. Тоді Україну від збройного конфлікту з великим східним сусідом і втрати територій врятувала лише рішуча позиція США. Такий розвиток подій ви-

ЗАРАДИ ЗБЕРЕЖЕННЯ ДРУЖБИ З МОСКВОЮ І ВИРІШЕННЯ СВОЇХ ІНТЕРЕСІВ – ПОЖЕРТВОВАЛИ МАЙБУТНІМ УКРАЇНИ

Крім того, в Україні була розташована 46-а стратегічна повітряна армія, яка мала на озброєнні 43 дальніх бомбардувальників-ракетоносців. Ці літаки могли нести від 8 до 16 крилатих ракет з ядерними боєголовками. Таких ракет із дальністю ураження до трьох тисяч кілометрів в Україні було близько 500. Маючи в руках такі козири, можна було торгувати не лише гарантії безпеки, але й отримати стартовий капітал для розвитку держави. Американські компанії, наприклад, про-

3400 твелів, які за російськими цінами коштували понад 900 мільйонів доларів. За плутонієві заряди, які були значно дорожчі, але непридатні для використання в мирних цілях, Україна не отримала нічого. Американці теж долучилися й пообіцяли нашій державі 175 млн. доларів за ядерне роззброєння. Українські дипломати і журналісти цією невеликою навіть для того часу сумою тішились так, ніби це була манна небесна. А через кілька років виявилось, що навіть чисто технічні заходи по роззброєнню обійшлися значно дорожче.

Гіршим навіть за великі матеріальні втрати було те, що українська влада не подбала про надійні гарантії безпеки на перспективу. Гарантією безпеки для України міг бути лише вступ у НАТО або двосторонній військовий договір із США. Але для прокомуністичної Верховної Ради та тодішніх урядовців це було абсолютно неприпустимо. Хоча наш «старший брат» з родиною ніколи особливо не церемонився. Під час переговорів російські посадовці не заморочувалися дипломатичним етикетом, а прямо заявляли, що якщо Україна негайно не віддасть ядерну зброю, то їй перекриють газ, нафту, припинять поставки ядерного палива на електростанції та комплекуючих на українські заводи і так далі. А якщо «зухвалі хохла» ще й після цього не підуть на поступки, то направлять в Україну свої війська і відберуть ракету силою. Щоб витримати цей шалений тиск, потрібно було мати велику мужність і велику мудрість. Ні в Леоніда Кравчука, ні в Леоніда Кучми їх не виявилось. Заради збереження дружби з Росією і вирішення тимчасових тактичних проблем, вони пожертвували майбутнім України.

Одним із аргументів, яким українських урядовців переконали віддати ядерну зброю, було те, що роззброєння України стане початком всезагального ядерного роззброєння. Але дурних більше не знайшлося. Не можливо повернути те, що вже втрачено. Та, мабуть, і не потрібно. Набагато важливіше сьогодні Україні вистояти у кривавій війні з Росією та якнайшвидше вступити до НАТО і Європейського Союзу. А це в перспективі забезпечить Україні не лише надійні гарантії безпеки, але й гідний рівень життя для її громадян. ■

«**Вершиною цинізму стала п'ята стаття угоди, у якій великі ядерні держави пообіцяли Україні не застосовувати проти неї ядерну зброю, крім випадку нападу на них самих. Саме посилаючись на цю статтю, нинішні російські керівники з усмішкою говорять, що Росія Будапештського меморандуму не порушувала, адже ядерну зброю проти України не застосовувала.**»

РІШЕННЯ ЛЕОНІДА КРАВЧУКА – ЗРАДА НАЦІОНАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ

З тих приблизно 5000 ядерних боєголовок, які знаходилися на території України і стали її власністю після розпаду СРСР, понад 3000 становили тактичні боєзаряди – бомби, снаряди та ракети. Саме їх Україна могла самостійно обслуговувати та використати для власної оборони. Навіть невеликої їх частини вистачило б, щоб надійно гарантувати собі безпеку та стати важливим політичним гравцем у світі. Але всі вони у квітні – травні 1992 року були вивезені з України в Росію. Це зробили за вказівкою Леоніда Кравчука і на прохання російського керівництва. Зроблено було незаконно, тому що майном держави могла розпоряджатися лише Верховна Рада України. Більше того, Верховна Рада напередодні своєю постановою прямо заборонила це робити. Тому рішення Леоніда Кравчука передати Росії всю тактичну ядерну зброю, без будь-яких умов компенсацій, було не лише перевищенням службових повноважень,

кликав посилення патріотичних настроїв серед частини українського політикуму і призвів до того, що Верховна Рада поставила вимогу проводити далі ядерне роззброєння з урахуванням інтересів своєї держави. На той час в Україні ще залишалося 176 міжконтинентальних балістичних ракет. З них 130 одиниць становили рідкопаливні ракети РС-18 або SS-19 за американською класифікацією. Вони були виготовлені в Росії і могли нести по шість боєголовок кожна. Саме про них постійно розповідав Леонід Кравчук, наголошуючи, що в 1997-му термін зберігання цих ракет закінчувався і їх все одно доведеться вивозити в Росію на утилізацію. Але перший президент чомусь не хотів згадувати про інші 46 надсучасних і надпотужних ракет РС-22 (SS-24 «Скальпель»). Одна така ракета несла по 10 боєголовок з індивідуальною системою наведення. Вона була настільки руйнівною, що навіть у США на той час не було подібної зброї. Не менш важливо і те, що вироблялися ці ракети на заводі «Південмаш» у Дніпропетровську.

понували демонтувати ядерні заряди на території України, а високозбагачений уран із них переробити на паливо для атомних електростанцій. Вони також готові були взятися за будівництво сховища для відпрацьованих ядерних матеріалів та заводу з виробництва паливних збірок для АЕС. Все це дало б можливість різко зменшити залежність української енергетики від Росії. Юрій Костенко, який очолював Робочу групу Верховної Ради по питаннях ядерного роззброєння, наполягав на тому, що ядерну зброю можна віддавати тільки після того, як Україна отримає належну матеріальну компенсацію та реальні гарантії безпеки.

Але після нетривалої боротьби перемогу знову отримали прихильники співпраці з Москвою. Росіяни, в свою чергу, пообіцяли компенсувати вартість уранових зарядів поставками палива на атомні станції. Ця обіцянка, на відміну від багатьох інших, була виконана. За два з половиною роки на українські АЕС було поставлено

Історичне підвищення податків: Президент України Володимир Зеленський підписав відповідний закон, який набув чинності з 1 грудня 2024 року. Документ, серед іншого, передбачає підвищення військового збору для фізосіб з 1,5% до 5%. Також ФОПи I, II і IV групи платитимуть 10% від розміру мінімальної заробітної плати. Для ФОПів III групи податок становитиме 1% від доходу тощо.

Після ухвалення закону, який дає змогу звільняти засуджених від відбування покарання в обмін на мобілізацію до Збройних сил України, приблизно 7 тисяч ув'язнених подали заяви на службу в армії. Станом на 29 листопада понад 6 тисяч із них уже проходять службу.

Німецькі автовиробники зіткнулися з масштабною кризою – нові машини ніхто не купує. На логістичному майданчику в Ессені зібралось близько 6 тис. нових авто, включаючи дорогі моделі Volkswagen та Audi мінімум на 300 млн євро. Машини стоять понад пів року, а деякі – навіть понад рік...

З 24 лютого 2024 року у Харкові налічується 4414 пошкоджених багатоповерхівок і 3680 будівель у приватному секторі. Також пошкоджено більше половини освітнього фонду – 134 школи зі 184, 109 дитячих садків із 205-ти, повідомив мер міста Ігор Терехов.

1000000 гривень – стільки власних коштів перерахував для Сил оборони міський голова Луцька Ігор Поліщук із початку повномасштабного вторгнення росіян.

■ Солдати Перемоги!

«Азовців», оборонців Маріуполя, рашисти з полону стараються не відпускати. Вони їх і там бояться

Офіцер 36-ої окремої бригади морської піхоти Сергій Смирнов вважає, що йому просто пощастило після двох із половиною років полону вирватися з того пекла за обміном

Ігор ЛІСОВИЙ

Під час півторагодинної бесіди з Сергієм мене кілька разів переймали емоційні спазми, коли він розповідав про звірства, тортури рашистів, які вони застосовували до наших воїнів у тамтешніх тюрмах. Що довелося пережити, витерпіти цьому ще дуже молодому чоловікові, – відразу важко осягнути. А він – жвавий, енергійний, повний життєвих планів. Мій співрозмовник ділиться, що його перша освіта – музична, але за порадою доброго знайомого вирішив поступити в Академію Сухопутних військ.

– Відразу вдалося, – розповідає, – але після закінчення командирів при розподілі надали значення мій першій освіті і запропонували, тобто наказали, бути диригентом оркестру 36-ої бригади морської піхоти.

І ось так уродженець Чернігівщини опинився на півдні, у Николаєві. Війна швидко просувалася місцями дислокації бригади. Одного героїзму морпів було замало, коли з неба постійно хвиля за хвилею, на тебе нагочувалися ворожі штурмовики, гелікоптери, а на озброєнні проти них одна зенітка.

Після потрапляння в полон Сергія чекали кілька етапів – тюрми у Таганрозі, Брянську, Володимирі і кінцева – у Мордовії.

– І майже у всіх «зустрічали» побоями, з дубинками, хамським ставленням до тебе. Всім своїм виглядом, поведінкою росіяни старалися тебе принизити, показати свою зверхність, морально зламати. Я до того чув розповіді про жорстокість людини у ставленні до тварин. Але ці, навіть не знаю, як їх назвати, перевершили своєю жорстокістю найжахливіші уявлення. Я їх розділив на 15 відсотків тих, хто зберіг ще якусь людяність, – це «феєсбешники», які проводили допити. Окремі так і мовили, що це – їхня робота, тому прагнули взнати інформацію про підрозділ, командирів, озброєння, моральний стан. І відчував у багатьох повагу до тебе, що ти їх зупинив, і в них не

Сергій і Крістіна Смирнові під час зустрічі з міським головою Борисом Карпусом.

вдалося перемогти нас за три дні. Решта 85 відсотків, з якими мали справу, – нелюди. Пам'ятаю тільки у Володимирській тюрмі погано годували, але не застосовували побиття, тортури. Але вже у кінцевому пункті призначення – Мордовській тюрмі – відчували всю жорстокість і нищість росіян.

Українських полонених старалися притиснути у будь-який спосіб: їжу не роздавали, а кидали в тебе мисками з нею, у лазню запускати на 30 секунд, а з душою лється кип'яток, або холодна вода. Старалися знайти провини, щоб відправити у карцер, могли затягнути на допити, коли обливали холодною водою, а тоді натягували на голову поліетиленовий пакет. І тримали, допоки не втрачав

«Натягували на голову поліетиленовий пакет. І тримали, допоки не втрачав свідомість. Враження таке, що туди набирають садистів.»

свідомість. Враження таке, що туди набирають садистів. Практично не було ніякого зв'язку із рідними через Червоний Хрест, він там практично не працює.

– Але в людини швидко спрацьовує ефект самозахисту і боротьби за виживання, – розповідає Сергій. – По руках за дверима, шарканням, брязцанням, а в мене слух – музичний, я швидко вловлював, яка зміна заступає, за запахами визначали меню на день. У камерах було встановлено відеоспостереження, ми визначали,

де – «мертві зони» – вони нас не бачать і чимось себе треба було займати... Мене виручав спорт, я ним постійно займався, в камері робив різні вправи. У такій стресовій ситуації, виявляється, це дає змогу виробити фермент стійкості. За клаптками газети у камері і книги вираховували, що ми знаходимося в Саранську, у Мордовії. А потім прийшли хвилини звільнення (голос у Сергія став хрипливатим, на хвилину він задумався). Але це вже інше – приємне, щасливе.

Ми запросили до бесіди дружину Сергія – також музиканта, також уродженку Чернігівщини – Крістіну. Після початку війни вона прибула у Нововолинськ і як людина, пов'язана з військовою службою, не панікувала:

спільна служба нас познайомили.

– Ви така – тендітна, вшукана, а військовий оркестр – це більше десяти, в основному, чоловіків... Як ними командували?

– В армії є статут, дисципліна, а в мене ще й додатковий командний атрибут – диригентська паличка, справлялася. У військових оркестрах панує дух творчості, майстерності, імпровізації. Це мені до вподоби.

– Роки чекання Сергія з полону – це...

– Ні, не розпач. Це – віра, молитва, сльози, підтримка родини, друзів і ще раз тверда віра, що він повернеться. – Дружина у мене неймовірна, – ділиться Сергій. – Там, на сході, продала квартиру, частину коштів передала у ЗСУ, працює, виховує сина, здобула паралельно фах спеціаліста з татування.

– Пам'ятаєте ті хвилини, коли дізналися про звільнення чоловіка?

– Щось відчув син, бо він за кілька хвилин проснувся перед тим, як надійшло СМС-повідомлення. Я не пам'ятаю своїх дій, але поруч зі мною була подруга і це все зняла на відео – я плачу, сміюся, підстрибую і мені здається, що на долі секунди втратила свідомість.

У даний час Сергій отримав пропозицію по військовій службі. Разом із Крістіною обдумують, хочуть відкрити кав'ярню чи заклад харчування української кухні. З ними зустрічався міський голова Борис Карпус і обіцяв підтримку у всіх планах.

13 громад записалися зі своїми питаннями на прийом до міського голови Володимира Ігоря Пальонки, який він провів 2 грудня. Серед найнагальніших проблем: посприяти у скеруванні хворого чоловіка до медичного закладу, навести лад на вулиці Зап'ятницькій та облаштувати поручні біля під'їзду, де проживає людина з інвалідністю. Надійшло звернення і щодо придбання обладнання однієї із військових частин.

За підсумками січня-жовтня 2024 року легальна реалізація лікєро-горілчаних товарів додала громадам Волині 129 мільйонів гривень акцизного податку з роздрібною реалізацією підакцизованої продукції. Це – на 25 відсотків більше показника в аналогічний період торік.

Погляд

Евгенія СОМОВА, журналістка

Отримають тисячу, а втратять – більше

Відомий багатьом людям старшого покоління літературний герой, авантюрист Остап Бендер, стверджував, що знає 400 порівняно чесних способів, як «заробити» гроші. Наша влада, схоже, знає не менше... як розтринькати їх. Така грішна думка «стрельнула» в голову, коли почула про нове рішення нашого уряду: виплатити по тисячі гривень кожному українцю

«Це ж вже було, – подумалося. – Подібне ми проходили». Українці ще не забули і «Юлину», і «Вітину» тисячі, якими Тимошенко та Янукович «ошасливліювали» народ. Була й «ковідна». Нею влада стимулювала громадян пройти повний курс вакцинації від COVID-19. І щоразу, впроваджуючи нову програму фінансування, аргументувала її необхідністю підтримати громадян і економіку країни. Не була оригінальною й цьогоріч. Мовляв, складно виживати в умовах воєнного часу всім, особливо – взимку. Тож нехай люди «залатають» дірки в бюджеті: куплять ліки, придбають якісь товари, вироблені вітчизняною промисловістю. І їм буде добре, і бізнесу капне якась копійечка. На перший погляд, влада робить добру справу, піклується про громадян. Але ті чомусь не оцінили її турботу. Соцмережі рясніють мемами щодо «тисячі Зеленського» (так «охрестили» це рішення уряду). А на порталі Президента, відразу ж після анонсування програми «Зимова еПідтримка», з'явилися петиції з проханням не роздавати гроші, бо ж нікому вони особливо не допоможуть, а віддати на потреби армії. І це пишуть далеко не багаті українці! Чимало з них скептично ставляться до такого рішення уряду.

– Вз'яв би ти тисячу, коли б знав, що піде на оборону, – почувала від лучанина пана Віктора, – але не впевнений, що в благодійних фондах, яких розплодилося чимало, її не вкрадуть. До того ж вважаю таку щедрість влади популізмом Зеленського, підготовкою до виборів. Тому, хоч і отримую мінімальну пенсію, не буду брати цю тисячу. Та й чому усім дають по стільки? І прокуророві, і біднякові? Та багатий й не помітить цю тисячу!

Мені, як і пану Вікторові, теж незрозуміла логіка рішення уряду – роздати усім по тисячі без винятку, без врахування доходів. А чому б не по 2–3, але лише малозабезпеченим? Це що: і хабарниця з Хмельницької МСЕК Тетяна Крупа, і наші судді, прокурори, котрі отримують захмарні зарплати і пенсії, можуть претендувати на ту нещасну тисячу? Де ж тут справедливість? Адже йдеться про соціальну допомогу. А вона має бути адресною. І надавати її слід лише найбіднішим, тим, хто її найбільше потребує, а не всім, як то кажуть, без розбору. За таким принципом розподіляють її в усіх цивілізованих державах. У багатій Америці, скажімо, мільярдерам Ілону Маску чи Біллу Гейтсу її не дають. Тож, вважаю, нова програма «Зимова еПідтримка» не до кінця продумана. Звісно, якби роздавати ту тисячу адресно, то процес розтягнувся б. Та й потрібним було б трохи довше попрацювати над механізмом виплат. Це – важче, ніж просто роздати її всім. Тож урядовці вирішили не заморочуватися. У результаті маємо нерозумне витрачання коштів партнерів України. Адже не секрет, що ніні наш Держбюджет наповнюють саме завдяки їм. Вони дають гроші на усі соціальні видатки, окрім виплат армії.

На реалізацію програми «Зимова еПідтримка» буде перераховано 5 мільярдів гривень. Це ж скільки дронів можна було б купити! Але урядовці країни, яка воює і просить озброєння, військовою техніку в інших держав, переконають нас, що спрямувати ці кошти на озброєння армії чи інші життєво необхідні витрати – неможливо, бо перекинули їх з інших соціальних програм, які не встигнуть профінансувати до кінця року. Тішать себе тим, що українці перераховуватимуть їх для потреб військових. Але навіряд ці кошти потраплять до війська як донати. Адже найбільш, зокрема пенсіонери, чимало з яких і досі користуються кнопковими телефонами і не дружать з цифровими технологіями, витратять їх на продукти харчування, оплату за медпрепарати, комунальні послуги. А багаті, думаю, заморочуватися з перерахунками не стануть – не царська то справа. Та й бізнесу «тисяча Зеленського» не допоможе. Її вплив, кажуть економісти, буде незначним. Більше того, є побоювання, що вона, разом із щомісячною доплатою вчителів, рішення про яку ухвалене в листопаді цього року, розкритиме маховик інфляції. У результаті зростуть ціни на продукти харчування, товари повсякденного вжитку. Тож багатшими українці не стануть. Отримають тисячу, а втратять – більше.

Пульт тижня**У водоймі на території заказника втопилося двоє братів**

У селі Кортеліси Ратнівської громади на озері Любовець перекинувся човен, у якому перебувало троє рибалок

Любов ВОЛИНЮК

На місце події було скеровано черговий підрозділ 14-ї Державної пожежно-рятувальної частини селища Ратне.

Як з'ясувалося, троє чоловіків рибалили на озері, коли їхній човен перевернувся, і вони опинилися у воді. Один із рибалок вибрався на берег самостійно, ще одного врятували місцеві жителі та передали медикам. На жаль, чоловік помер у кареті швидкої допомоги.

До пошуків третього рибалки було залучено водозахисно-рятувальне відділення.

Рятувальники на човні обстежили 1000 м² поверхні акваторії озера та 200 м прибережної смуги. Потопельника знайшли наступного дня та доставили на берег за допомогою човна.

Озеро Любовець – гідрологічний заказник місцевого значення в Україні з 2000 року. Об'єкт розташований на території Ратнівської громади Ковельського району, на північ від сіл Млинове і Кортеліси, під кордоном із республікою Білорусь. ■

За розповсюдження психотропів наркотіки відповідатимуть у суді

За процесуального керівництва прокурорів Волинської обласної прокуратури, завершено досудове розслідування у кримінальному провадженні

Любов ВОЛИНЮК

Під час обшуків у фігурантів вилучено 3,8 кілограма психотропу РVP, вартість якого на чорному ринку становить близько трьох мільйонів гривень.

Серед обвинувачених – жителька Черкащини, двоє волинян (один із них – мешканець Ковельського району), житель Рівненщини та житель Львівщини.

За даними слідства, члени групи, двоє з яких уже були судимі, створили Telegram-канал, аби збувати через «закладки» психотропні речовини на території Волинської та Львівської областей.

Встановлена причетність обвинувачених до вчинення упродовж лютого – вересня 2024 року 125 епізодів таких злочинів.

Четверо фігурантів перебувають під вартою, ще один – під цілодобовим домашнім арештом. ■

Тренеру з веслування на байдарках і каное присвоєне звання Заслуженого

Ця відзнака стала результатом багаторічної плідної й успішної тренерської діяльності Миколи Романовича у Шацькій дитячо-юнацькій спортивній школі

Леся КВІТКА

27 листопада, перед початком чергової сесії, секретар селищної ради Богдан Тимошук вручив Миколі Романовичу значок і посвідчення «Заслужений тренер України».

20 років він присвятив професійній підготовці веслувальників Шацької ДЮСШ. Він виховав не одне покоління гідних спортсменів, які представляли Шацьку громаду, Волинь та Україну на престижних змаганнях. Його вихованка Валерія Терета на Європейських іграх-2023 у Кракові (Польща) в складі жіночого дуету стала першою в перегонах на каное на дистанції 500 метрів, завойовавши золоту медаль. Цього року Валерія Терета та її партнерка здобули ліцензію на Олімпіаду-2024 у веслуванні на каное-двійці. Також на чемпіонаті світу-2024 з веслування на байдарках та каное в узбецькому Самарканді Валерія Терета в каное-одиночці на дистанції 5000 метрів дісталася третьою до фінішу в марафонській гонці.

Сьогодні Микола Романович є військовослужбовцем Державної прикордонної служби України. Богдан Тимошук привітав тренера з високим званням, подякував за патріотизм та чітку громадянську позицію і побажав якнайшвидшої перемоги та нових професійних досягнень. ■

Знай наших!**Десятикласник з Волині навчається в Італії за програмою обміну**

Артем Антонюк – учень Ковельського ліцею імені Олени Пчілки разом зі ще двома старшокласниками з Києва і Соледача – стали учасниками програми обміну

Леся КВІТКА

Це – результат співпраці між ANP (Асоціація директорів шкіл Італії), ВГУ (Асоціація директорів відроджених гімназій України) та Intercultura (громадська організація в Італії).

Між ліцеєм імені Олени Пчілки, Intercultura та науковим ліцеєм імені Етторе Майоране в Італії був підписаний договір, повідомила директорка навчального закладу Олена Вальчук.

Керівник офісу Асоціації керівників шкіл Італії Марчелло Беттоні зазначив: «Ця ініціатива – більше, ніж програма обміну, це – міст надії у майбутнє, відчутний знак того, як співпраця між навчальними закладами може створити конкретні можливості для молоді».

Артем розпочав навчання в науковому ліцеї, який носить ім'я італійського фі-

Фото: Ковельська міська рада.

Артема гостинно зустріла італійська сім'я, в якій він мешкає, тепло прийняли його однокласники.

зика Етторе Майоране. Заклад розташований в місті Авола (регіон Сицилія).

Хлопець поглиблено вивчає STEM – предмети (природничі науки, технології, технічну творчість та математику), а також – філософію, історію, громадянську освіту, релігію, англійську та італійську літератури.

«Ця програма демонструє, як школа може бути потужним інструментом для миру та побудови майбутнього, – коментує Антонелло Джаннеллі, президент ANP. – Співпраця з українськими

Ковельчанин вже взяв участь у кулінарних проєктах «Сніданки всього світу» та «Міжнародна вечеря». Почастував своїх друзів налісниками з яблуками та дерунами, які всім дуже припали до смаку.

колегами та з Intercultura дозволила нам зробити амбітну ідею реальністю, пропонуючи українським та італійським студентам можливість розвитку».

У школі, де навчається Артем, є діти з різних країн: Бразилії, Чилі, Уругваю, Ар-

гентини, Німеччини, Хорватії, Сербії. Артема гостинно зустріла італійська сім'я, в якій він мешкає, тепло прийняли його однокласники.

Ковельчанин вже взяв участь у кулінарних проєктах «Сніданки всього світу» та «Міжнародна вечеря». Почастував своїх друзів налісниками з яблуками та дерунами, які всім дуже припали до смаку.

Артем пізнає особливості освітнього процесу наукового ліцею та відкриває для себе неповторну красу східного узбережжя Сицилії. Нещодавно разом із друзями відвідав підніжжя вулкану Етна, найвищого та найактивнішого у Європі.

«Intercultura покриває всі витрати на проїзд, проживання та навчання. Проєкт є яскравим прикладом того, як міжнародна співпраця в галузі освіти може

створювати мости діалогу та надії навіть у складні історичні моменти.

Ми бажаємо Артему вдалого навчального року, сповненого відкриттів, дружби та особистісного зростання», – додала Олена Вальчук. ■

Фотофакт**Захисник, який пережив полон, завітав до рідного ліцею**

Випускник Гірниківського ліцею – молодший сержант ЗСУ Іван Скоропада – відвідав рідний навчальний заклад.

сильної волі, міцного характеру, впевнений у собі, справжній патріот України. Хлопець

своїм прикладом показав, що не лише на словах можна любити свою Батьківщину»,

– написали у дописі на фейсбук-сторінці ліцею. Педагоги та учні

Фото: Гірниківський Ліцей

Військовослужбовця з російського полону, у якому він перебував півтора року, повернули на початку жовтня.

«Йому – лише 20 років, але вже пройдено непростий шлях. Іван – людина

О часи! О звичаї!**Водії автобуса везли до Польщі двох військовозобов'язаних... у багажнику**

Фото: Волинського прикордонного загону.

Водіям повідомили про підозру та взяли їх під варту.

Прикордонники Волинського загону припинили на пункті пропуску «Ягодин» спробу незаконного переправлення осіб через кордон

Любов ВОЛИНЮК

Під час оформлення рейсового автобуса, який їхав до Польщі, оглядова група спільно з оперативниками загону виявила в багажному відділенні двох чоловіків. Аби

уникнути прикордонного контролю, вони були сховані в спеціально обладнаному тайнику.

Правопорушниками виявилися 23-річний харків'янин та 38-річний мешканець Тернополя, які не мали законних підстав для виїзду з України. У такий спосіб їх планували перевезти через українсько-польський кордон двоє волинян – водіїв автобуса.

За даними слідства, один зі співників працює водієм на міжнародних рейсах та має дозвіл, відповідно до системи «Шлях», на виїзд за межі території України в

умовах воєнного стану. З одного «клієнта» чоловіки взяли 20 тисяч доларів США, з іншого – 18 тисяч євро.

За спробу незаконного перетинання державного кордону України відносно порушників прикордонники склали адміністративні документи за ст. 204-1 КУпАП.

Щодо водіїв автобуса правоохоронці відкрили кримінальне провадження за ст. 332 КК України, в рамках якого обом фігурантам оголошено про підозру та обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою терміном на 60 діб з можливістю внесення застави. ■

■ Герої не вмирають!

Сергій Ремінський віддав своє життя за Україну і трьох дітей

Фото з архіву Тетяни РЕМІНСЬКОЇ.

Посмертна нагорода бійця-Героя.

« В 2022 році вирушив на Схід України, сказавши: «Іду туди, де маю бути». »

І в 2022 році Сергій вирушив на Схід України, сказавши: «Іду туди, де маю бути».

Фото із сайту Прилісненської громади.

Державну відзнаку Сергія Ремінського вручили його мамі Надії Іванівні, дружині Тетяні та двом синам.

Револуція гідності, згодом без примусу пішов в АТО. Так само і в 2022 році ви-

рушив на Схід України, сказавши: «Іду туди, де маю бути». Мужній боєць віддав

життя за Україну, за те, аби його донька й сини жили у вільній країні. ■

РЕКЛАМА

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел.: (0332) 78-07-70, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp. (Пн-Пт, 10-17)

АВТОРИНОК

- Куплю авто ЛуАЗ (Волинянка). Тел. 068 854 27 36, Роман.
- Куплю запчастини до ЛуАЗ (Волинянка). Тел. 068 854 27 36, Роман.

РІЗНЕ

- Продам жом, торфобрикет, щєбінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
- Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щєбінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам жом, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикет, пісок, щєбінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продам пиломатеріали: дошки (об-

різні та необрізні), балки, крокви, рейки монтажні; сухі столярні дошки; відходи виробництва (дрова). Доставлю. Тел.: 0662945953, 0978154505.

- Продам скло з душової kabіни. (м. Луцьк) Тел. 066 171 32 17.
- Продам б/в гарний, натуральний і в хорошому стані килим (2х3 м); блендер новий; кольоровий б/в телевизор «Амсол» (Німеччина) в робочому стані; душову kabіну б/в (120х80 см); письмовий стіл з навісною шафою. Ціни договірні. Тел. 050 243 17 03.

ПОСЛУГИ

- Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків і цегли. Роблю монтаж, підшив, водостоки, утеплення фасадів. Виконую бетонні роботи. Тел. 0964224834.
- Шукаю майстра для ремонту меблів (стінка у вітальні) у Луцьку. Тел. 066 171 32 17.

ЧЕКАЮ НА ТЕБЕ ♥

- Якщо ви порядна невисока жіночка пенсійного віку і втомилися від самотності, то буду радий поєднати наші долі. Хочу щоб ви стали мені дружиною та господинею в домі. Я живу неподалік

Луцька і чекаю ваш дзвінок. Тел. 096 10 77 892.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Загублене посвідчення учасника бойових дій (серія УБД №779849) від 21.11.2023, видане на ім'я Лисиця Василь Вікторович, вважати недійсним.
- Загублений військово-обліковий документ (тимчасове посвідчення військовозобов'язаного), виданий Луцьким об'єднаним військовим комісаріатом на ім'я Прокопюк Віктор Олександрович 15.04.1991р.н., вважати недійсним.
- Загублений військово-обліковий документ (тимчасове посвідчення військовозобов'язаного), виданий на ім'я Гурін Микола Петрович 12.12.1983 року народження, вважати недійсним.
- Загублений закордонний паспорт (GJ439889), виданий 09.05.2024 р. органом 0710 на ім'я OITSIUS YURII-, вважати недійсним.
- Загублений атестат про закінчення базової загальної середньої освіти (серія ВС №27902418), виданий 2005р. Ківерцівською загальноосвітньою школою №3 І-ІІІ ступенів на ім'я Мацюк Катерина Миколаївна, вважати недійсним.
- Загублений військовий квиток (№832326), виданий на ім'я Василенко Сергій Володимирович, вважати недійсним.
- Загублений військовий квиток (№832326), виданий на ім'я Зінчук Олександр Дмитрович, вважати недійсним.

■ Пульс тижня

Для наших захисників ще один автомобіль

Камінь-Каширська міська рада продовжує підтримувати воїнів, які самовіддано боронять незалежність і територіальну цілісність України

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Завдяки волонтерським внескам працівників міської ради, старост і освітян, придбали автомобіль Kia Sorento для потреб наших захисників, вартістю 100 тисяч гривень. Додатково укомплектували його необхідним обладнанням для зміцнення обороноздатності та забезпечення ефективності роботи військових і відправили на передову.

Крім цього, відправлено на передову 5 виносних антен ACASOM ROC-4 N-Type та 3 антидронові системи SKY PROTECT. Загальна вартість цієї техніки, придбаної за кошти міського бюджету, – 430 997 гривень. Усе це має послити зв'язок і забезпечити захист від ворожих дронів, які є серйозною загрозою на полі бою. ■

Випив – і... викрав «Москвича»

На Маневиччині поліцейські оперативно розкрили викрадення автомобіля

Богдана КАТЕРИНЧУК

До поліції із заявою звернувся 50-літній житель Маневич. Він повідомив, що у селі Оконськ у нього викрали автомобіль ІЖ-412. Сума завданих матеріальних збитків – 20 тисяч гривень.

З'ясувалося, що заявник залишив транспортний засіб із ключами запалювання біля місцевого магазину. Коли він вийшов з приміщення торгового закладу, то автомобіля вже не було. Співробітники групи реагування патрульної поліції оперативно розшукали викрадений легковик. Зловмисником виявився не судимий раніше 58-річний житель селища Маневичі. Чоловік перебував у стані алкогольного сп'яніння.

Транспортний засіб вилучили та повернули власнику. А зловмиснику тепер загрожує до 8 років позбавлення волі з конфіскацією майна або без неї. Окрім того, за керування транспортним засобом у стані сп'яніння, на нього поліцейські склали адміністративні матеріали. ■

Звалище відходів – поруч із парковою зоною стадіону

Фото із сайту Маневичської селищної ради.

Прибираючи прибудинкові території садибних господарств, дехто, за заль, засмічує місця загального користування.

Маневичська селищна рада вчергове звертає увагу мешканців селища на належне поводження з відходами домогосподарств

Олена ВОЛИНЕЦЬ

На початку року поблизу паркової зони стадіону було виявлено звалище пластику, поліетилену, ПЕТ-пляшок та склотарі. Тоді працівники житлово-комунального господарства ліквідували його. І ось на цьому ж місці знову – гора з гілля дерев, рослинних відходів городини, тирси, органічних відходів, поліетилену та пластику. Звичайно, її прибрали. Але чи надовго?

Селищна рада нагадує мешканцям Маневичів, що, прибираючи прибудинкові території садибних господарств, не потрібно при цьому засмічувати місця загального користування. «Адже це, – наголошує, – не лише питання моралі та людської поведінки, нехтування працею комунальників, – за такі дії передбачена адміністративна відповідальність. Щоб уникнути цього, потрібно укладати договір на вивезення побутових відходів із комунальним підприємством. А відходи «зеленого господарства» можна компостувати в домашніх умовах». ■

Незагойна ранаЗакінчення.
Початок – на с. 1, с. 8

Шлях Петра Басанського пролягав до Володимир-ра. Згодом він розповів дружині, що знову, як і в 2014 році, потрапив на свою «Соньку» – так він називав бойову машину «Град», командиром якої був в роки АТО. А «Сонька» або ще ніжніше – «Соня», то це через те, що машина старенька була, тож доводилося думати – заведеться чи не заведеться... І у велику війну спочатку так само був командиром цієї бойової машини «Град». Підрихтовував її, готуючи до виїзду на позицію. Коли ж потрібні були запасні частини чи якісь інструменти, то телефонував хлопцям – друзям, знайомим – у Колодюжне, й вони безвідмовно виручали, вирушаючи на Схід України з необхідним вантажем. Перш служив у 14-й ОМБр, а згодом після форматування (на жаль, для багатьох черговий бій ставав останнім), Петро Басанський був приписаний до 33-ї бригади.

– Чоловік вивчився й став керувати підрозділом дронів, – розповідає Юлія. – Хоч і казав мені, що вже застарий для таких сучасних технологій, але добився свого. Якось скинув на телефон фото документа, підписавши: «Хочеш – роздрукуй – це мій сертифікат, який я одержав, успішно закінчивши навчання». Знаю від Петра, що туди його ніхто не посилав, бо ж він був командиром операторів дронів: мовляв, нащо тобі всі тонкощі знати? Чоловік же був такої думки: якщо за якусь справу відповідаєш, то повинен знати її досконало. Аби командувати, то треба самому все знати, інакше як комось робити зауваження чи щось радити, якщо ти в цьому – профан? І він вчився самостійно, шукав в інтернеті відповіді на питання, які не знав...

Петро Басанський, за словами дружини, майже за два роки побував у багатьох гарячих точ-

Фото з архіву ЮЛІЇ БАСАНСЬКОЇ.

Такою була їхня сім'я... І Юлія, й син та донька дорожать цим знімком, на якому вони – ще всі разом.

Як і в 2014 році, у повномасштабну війну Петро Басанський спочатку був командиром бойової машини «Град».

«Бери, звичайно, повістку – я ховатися не буду»

ках. Побратими його, з якими Юлія зустрічалася після вже загибелі чоловіка, казали, що він був везучий. Полями мінними ходив – від розтяжки буквально за сантиметр ступав. Проходив першим, а, побачивши загрозу, кричав тим, хто був ззаду: «Не йти за мною!» – і прокладав інший, безпечніший шлях.

«Я НЕ МАЮ ПРАВА ВАМ ЦЬОГО ГОВОРТИ, АЛЕ ТАКИ СКАЖУ: ПЕТРА ВЖЕ НЕМА»

Загинув мужній захисник України на полі бою під Роботиним на Запоріжжі. Як згодом його дружині розповідали побратими, пішов за рацією і не дійшов метрів п'ятдесят до безпечного місця. Не встиг сховатися від ворожого обстрілу.

– Ніколи не забуду нашу останню розмову, – вертається спомином у той чорний день вдова. – Буквально декілька секунд ми говорили. Це був четвер, 23 листопада, шоста година вечора. Чоловік подзвонив, прийхавши на

душі. Наступного дня, в п'ятницю, я була на роботі. Не розлучалася з телефоном, але дзвінка не було. Не було його і в суботу, коли я їздила в Луцьк, у педколедж – на збори до доньки. Якось я говорила чоловікові, щоб не слав мені

«Якоюсь я говорила чоловікові, щоб не слав мені плюсики, таких страшних хрестиків – «краще вже напиши «ок». А цього дня зраділа б і плюсики, але його – не було.»

позицію. Встиг сказати, що у нього все добре, й закінчив розмову, бо «треба готуватися...». Я його попросила: «Телефонуй в будь-яку пору дня і ночі – ти ж знаєш, що я чекаю звістки від тебе». Я чула його голос – й мені легше було на

плюсики, таких страшних хрестиків – «краще вже напиши «ок». А цього дня зраділа б і плюсики, але його – не було. І тоді я, яка, зазвичай, ніколи першою не набирала номер чоловіка, знаючи, що він – на війні й не завжди може

відповісти, сама взялася за телефон. Писала: «Сонечко, в тебе все добре?», «Чому нічого не відписуєш?». А у відповідь – тільки тиша. Дочка мене заспокоювала: «Може, в тата інтернету нема... Ти ж знаєш, що він тобі подзвонить, як тільки зможе...».

Петро Басанський більше так і не вийшов на зв'язок. У неділю до його дружини прийшли представники військкомату з офіційним повідомленням про те, що її чоловік загинув. Хоч на той час Юлія вже додзвонилася в частину. Жінка розповідає:

– У нас, таких же дружин воїнів, у соцмережах була створена група – через неї я й вийшла на «замполіта» (може, в нього й по-іншому називається посада) й почала йому телефонувати кожні десять хвилин. Він вперто мовчав, але таки не витримав і взяв трубку. Тоді Юлія й почула: «Я не маю права вам цього говорити, але такі скажу: Петра вже нема», й, здавалося, що небо упало...

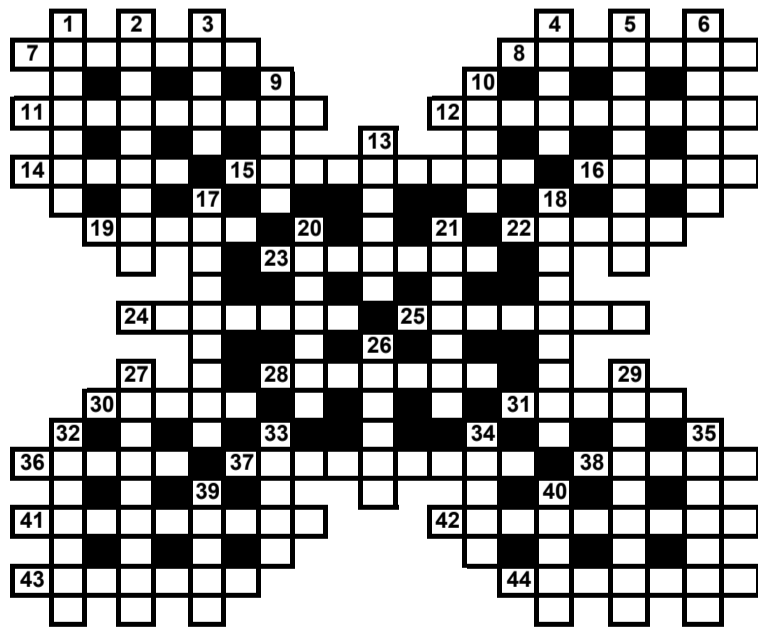
Ось уже рік Юлія живе з цим невимовним болем, незагойною ранною. Чи лікує час? Навряд... Просто, судячи зі слів вдови, від розпачу рятує те, що двоє дітей ще зовсім юні, вчаться – їх треба поставити на ноги, тож нема коли впадати в депресію. Дух піднімає спілкування з побратимами чоловіка, з якими він служив і в АТО, і в час повномасштабної війни. І, звичайно, робота – «якби не працювала, не була б між людьми, то, мабуть, збожеволіла б від різних думок».

До великої війни життя подружжя Басанських було налагоджене. Удвох із Петром хотіли надбати необхідне й змогли – і ремонт у хаті зробили, й літню кухню, й гараж збудували, й машину купили. Одне слово, старалися, щоб все своє було – «не гірше, як у людей». І ось тоді, коли можна було, як мовиться, пожити для себе, чоловіка не стало. Й тепер жінці треба летіти далі, але вже – з одним «крилом». ■

КросвордСклала **Надія ЗОЗУЛЯ**, місто Луцьк.**ПО ГОРИЗОНТАЛІ:**

7. Знак на військовому кашкеті. 8. Священник на фронті. 11. Військове звання старшого офіцерського складу. 12. Крим – окупована ... України. 14. Металева пластина на руків'ї шпаги. 15. Учасник АТО та сучасної повномасштабної війни із села Мельниця Велицької громади, який загинув 1 липня цього року, – Володимир... . 16. Міністр оборони України з 4.03.2020-го до 3.11.2021 року. 19. Наплічний знак військового. 22. Дуже мужня людина. 23. Учасник війни, який родом із Донеччини, проживав у місті Луцьку, загинув 26.07.23-го, – Євген... . 24. Звіт військового. 25. Запалювальна суміш для авіабомб. 28. ...повномасштабного вторгнення росії на територію України – 24.02.2022 року. 30. Снайперка Євгенія Емеральд – «Українська ... д'Арк». 31. Розправа шляхом насильства. 36. Старший солдат, вогнеметник із Маневецької громади, який загинув 24.12.2023 року, – Ілля... . 37. Військовослужбовець у запасі. 38. Сучасний український бойо-

Кросворд «Слава ЗСУ!»

вий танк, прийнятий на озброєння 2009-го року. 41. Назва пістолета, яка у перекладі із латині означає «готуйся до війни». 42. Наука, яка вивчає рух і зіткнення снарядів. 43. Гармата для навісної стрільби по закритих цілях і

польових укріпленнях. 44. Крупа для солдатської каші – «дріб 16».

ПО ВЕРТИКАЛІ:

1. І Олександр із села Федорівка Володимирського району, який загинув 10.11.2023-го, і

Артур із села Дуліби Турійської громади, який загинув 2.10.2023 року. 2. Ділянка, обладнана для навчання водінню танками та для їх випробування. 3. Кожна, хто не дочекалася чоловіка із війни. 4. Позивний солдата Сергія Шинкарука із села Копачівка Луцького району, який загинув 16 вересня 2022 року. 5. Пристрій для підриву вибухівки. 6. Офіцерське звання. 9. Жінка-парамедик добровільного медичного батальйону «Госпітальєри», яка загинула 29.05.2024 року, – Ірина... . 10. Прізвище сержанта з села Броди Ратнівського району, який загинув 28.05.2024 року, – Леонід... . 13. Невід'ємна частина патрона. 17. Підніжжя пам'ятника героям. 18. Багатозарядна нарізна вогнепальна зброя. 20. Той, хто любить і захищає свою Батьківщину. 21. Той, хто безкорисливо допомагає ЗСУ. 26. Український багатоцільовий надводний човен. 27. Той, хто займається навігацією, штурмом. 29. Медичний заклад для військових. 32. Регулярна заміна особового складу. 33. Польове земляне укріплення. 34. Документ, який

регламентує функціонування збройних сил. 35. «Народний герой України», зв'язкова 17-го батальйону 57-ї бригади ЗСУ, яка загинула 16.08.2015 року, – Катерина... . 39. Головний убір десантників. 40. Колега сапера.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД ВІД 27 ЛИСТОПАДА:

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Молоток. 6. Динаміт. 10. Олово. 12. Рота. 13. Ганс. 15. Афон. 16. Гватемала. 17. Етна. 18. Графік. 20. Крило. 21. Одарка. 23. Туніка. 25. Гад. 27. Шеврон. 29. Комбікорм. 30. Нікарагуа. 31. Бритва. 33. Рай. 35. Луанда. 41. Ламарк. 43. Ітака. 44. Станок. 45. Банк. 47. Роксолана. 48. Клір. 49. Соло. 50. Тіло. 51. Вікно. 52. Естрада. 53. Горгона.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 2. Льон. 3. Трагік. 4. Коханка. 5. Фонетика. 6. Донатор. 7. Нагано. 8. Моне. 9. Штанга. 11. Платан. 12. Ротару. 14. Сторно. 19. Ініціатор. 22. Диверсант. 24. Агора. 25. Гомер. 26. Дунай. 27. Шакал. 28. Наука. 32. Романс. 34. Амазонка. 36. Данило. 37. Клубок. 38. Підкова. 39. Каталог. 40. Окорок. 42. Корона. 44. Статор. 46. Корт. 48. Клію. ■

Волинська бригада за два тижні знешкодила понад тисячу окупантів. 338 – ліквідовано, 705 – поранено, одного рашиста взято в полон. Про це інформують в 100-ій «волинській» ОМБр.

27 листопада у Луцьку двоє хлопчаків 12 та 13 років отруїлися алкоголем. Випадок зафіксовано в будинку на вулиці Митрополита Шептицького. Обоє школярів, які разом вживали спиртне, з діагнозом «гостре отруєння алкоголем» доставили в обласну дитячу лікарню.

Загалом у 2024 році на підтримку Сил оборони країни з бюджету Ковельської міської територіальної громади на цей момент виділено понад 67 млн грн.

Президент США Джо Байден офіційно помилював свого сина Хантера Байдена, якому загрозувало від 17 до 25 років тюрми. Дональд Трамп назвав це кричущим зловживанням та порушенням правосуддя. Про що він написав у пості у соцмережі Truth Social.

У Тбілісі спецпризначенці за допомогою водометів до ранку понеділки розігнали акцію протесту біля парламенту, затримано понад дві сотні протестувальників та лідерів опозиції. МЗС України висловило солідарність із грузинським народом і закликало їхній уряд припинити лякати своїх людей міфічним «українським сценарієм», реалізуючи у цей час на практиці «білоруський сценарій». Натомість пресекретар путіна Дмитро Песков заявив, що все, що відбувається в Грузії, – це «внутрішня справа країни», Москва у ці процеси «ніяк не втручається» – росЗМІ.

■ **Сентиментальний сюжет**

Лялька для... героя

Фото ілюстративне, із сайту vseosvita.ua.

Ми їхали нічним потягом «Київ – Чернівці». У вагоні – людно, і настрої у більшості пасажирів був буденний. Я сиділа навпроти військового – чоловіка в камуфляжі з великим рюкзаком. Він виглядав дуже втомленим, але тримався прямо, немов уся його постава «прмовляла»: «Я тримаюся, бо мушу»

«Дякую, мала. Вона буде моїм талісманом».

Чоловік підняв очі, трохи розгублено усміхнувся і відповів тихим голосом:
– Ні, маленька. Герої – це ті, хто вже ніколи не повернеться.

«Дитяча віра у добро – найсильніший захист».

Мене ці слова вразили до глибини душі. У вагоні стало так тихо, що чути було навіть шум коліс. Мама дівчинки, яка сиділа поруч, затримала подих, намагаючись приховати сльози. Але її донька, наче не розуміючи всієї трагічності відповіді, витягла зі свого рюкзака стареньку ляльку і простягнула її військовому:
– Тоді тримай! Щоб ти більше не сумував.

Чоловік застиг. Він узяв ляльку, як найбільший скарб, і довго дивився на неї. Нарешті він мовив:
– Дякую, мала. Вона буде моїм талісманом.

Я побачила, як він поклав іграшку до нагрудної кишені, акуратно, немов це – щось святе.
Коли поїзд прибув до Чернівців, пасажири, які чули цю розмову, піднялися зі своїх місць. Хтось почав аплодувати. Спочатку – нерішуче, а потім – голосно і щиро. Чоловік встав, узяв свій рюкзак, зупинився на мить і, подякувавши самим поглядом, вийшов.
Я повернулася додому після цієї подорожі іншою. Мене не покидали ці кілька хвилин, ці слова, цей погляд. Я знайшла в соцмережах допис, в якому хтось із пасажирів розповів цю історію, і зрозуміла, що не одна була свідком справжньої людяності, щирості і глибини.
А ще я побачила фотографію, яку виклав той військовий. На ній була та ж лялька в кишені його куртки та підпис: «Дитяча віра у добро – найсильніший захист. Разом до Перемоги!».
Ця історія назавжди залишиться в моєму серці. ■

Ольга ЗАПАРА-ЧУПІС

На одній із зупинок зайшла молода жінка з маленькою донечкою, якій було, може, років п'ять. Вони сіли поруч із ним. Спочатку дівчинка сором'язливо ховалася за маму, але потім почала з цікавістю дивитися на чоловіка у формі. У тиші поїзда прозвучало її тихе, але дуже пряме питання:
– А ти – справжній герой?

■ **Пальчики оближеш!**

Солоні сирники з картоплею

Знайшов я такі у «Збірнику рецептур», тож усе – за Державними стандартами України (ДСТУ)

Євген КЛОПОТЕНКО, шеф-кухар, ресторатор, громадський активіст, блогер та телеведучий

Смакують і дорослим, і дітям!

ЯК ПРИГОТУВАТИ СОЛОНІ СИРНИКИ

Інгредієнти:
• 300 г сиру (9 %);
• 1 яйце;
• 200 г відвареної картоплі;
• 60 г борошна +30 г на панірування;
• ½ ч. л. солі;

• 20 мл олії для смаження;
• сметана для подачі.

ПОКРОКОВИЙ РЕЦЕПТ

- Крок 1:** Відваріть 200 г картоплі, воду злийте. Натріть картоплю на тертці.
- Крок 2:** Картоплю та 300 г сиру (9 %) перетріть через сито.
- Крок 3:** Додайте до сирної маси 1 яйце, 60 г борошна, ½ ч. л. солі та перемішайте до однорідності.
- Крок 4:** Розділіть сирну масу на 8 рівних частин, з кожної сформуйте сирник.
- Крок 5:** Запаніруйте кожен сирничок у борошні та обсмажте з 20 мл розігрітої олії до золотавого кольору. Подавайте гарячими зі сметаною. ■

Усміхніться!

Дружина до чоловіка:
– Любий, ти подаєш поганий приклад нашому синові.
– Що сталося?
– Він сьогодні сказав своє перше слово. І це слово – «Будьмо!»
Пенсіонерка кричить зі спальні чоловікові:
– Захопи на кухні мої зуби, там, у склянці.
– Навіщо тобі на ніч зуби?
– Я сьогодні буду пристрасно – буду кусатися!

Зловив українець золоту рибку і каже:
– Хочу, щоб мертві москалі пливли в трунах по Дніпру.
Рибка:
– Та не всі москалі такі погані, зустрічаються серед них і добрі.
Українець:
– Ну, добре, тоді нехай погані москалі пливуть у поганих трунах, а добрі – у хороших.
– Доню, ну чому ж ти не

хочеш заміж за Петра?
– Мамо, та він же – рудий!!!
– Знайшла причину, – втручається в розмову батько. – Рік життя з тобою – і він стане сивим!
Жінка каже до чоловіка:
– Любий, так хочеться романтики... Як раніше... Запроси мене на побачення!
– Гарзд! Приходь о 22:00 на кухню... Чайку поп'ємо!

Подруги сидять у барі. І тут одна каже:
– Подивися, Галю, на тих двох старих повій зліва. Такими й ми будемо років за двадцять...
– Наталю, дурепю, це ж – дзеркало!
Дядько на прийомі у лікаря:
– У вас тиск – 160 на 100... Вам треба терміново відмовитися від кави і коньяку...
– Зрозуміло, лікарю, тільки чай і горілка.

■ **Що віщують зорі?**

Гороскоп на 8 – 15 грудня

ОВЕН (21.03 – 20.04)
Цього тижня зірки радять вам бути уважними до свого оточення на роботі. Можливо, хтось із колег таємно заздрить вашому успіху і планує перехопити ваші ініціативи. *Сприятливий день – неділя, несприятливий – вівторок.*

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)
Вам варто бути обережними з колегами, які занадто активно цікавляться вашими проектами. Зірки вказують на можливі інтриги за спиною. *Сприятливий день – понеділок, несприятливий – середа.*

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)
До кінця року перед Близнюками відкриваються перспективи в кар'єрній сфері. Можливо, вам запропонують участь у новому проекті. *Сприятливий день – вівторок, несприятливий – четвер.*

РАК (22.06 – 22.07)
Маєте у церкві помолитися за близьку людину на передовій або у лікарні. Також для вас цей тиждень – час для роздумів. І намагайтеся розібратися у своїх емоціях. *Сприятливий день – середа, несприятливий – субота.*

ЛЕВ (23.07 – 21.08)
Зірки підказують, що час сприятливий для сміливих рішень, чи то зміна роботи, чи то початок нової справи. Довіртеся своєму чуттю – воно вас не підведе. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – неділя.*

ДІВА (22.08 – 23.09)
Перед вами стоїть важливий вибір в особистому житті. Зорі радять прислухатися насамперед до свого серця і шукати там відповіді. Воно вас точно не обдурить. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – понеділок.*

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)
Цей тиждень для вас буде виснажливим: як на роботі, так і в особистому житті. Ваша харизма й успіх викликають захоплення, але також привертають недобррозичливців. Будьте пильні! *Сприятливий день – середа, несприятливий – понеділок.*

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)
Зірки попереджають про можливі спроби підірвати вашу репутацію. Будьте обережні у висловлюваннях і не вплутуйтеся в жодні конфлікти. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – субота.*

СТРІЛЕць (23.11 – 21.12)
Наступного тижня ваше життя може зробити несподіваний карколомний поворот. Пам'ятайте: навіть якщо зміни здаються складними, вони ведуть до кращого. *Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – неділя.*

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)
Ви можете розраховувати на появу нових фінансових або кар'єрних можливостей. Зірки радять не упускати момент і використати сповна ці шанси. *Сприятливий день – субота, несприятливий – вівторок.*

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)
Цей тиждень може принести вам розчарування у фінансових справах. Можливі несподівані витрати або затримки з надходженням коштів. Миколая, 6 грудня, – як-не-як. *Сприятливий день – неділя, несприятливий – середа.*

РИБИ (19.02 – 20.03)
Народжені під цим знаком можуть очікувати на подарунок, пов'язаний з їхнім внутрішнім світом і особистісним зростанням. Але не зазнавайтеся! У вихідні будьте обачними при вживанні алкоголю. *Сприятливий день – понеділок, несприятливий – четвер.* ■

ВОЛИНЬ

www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI
facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск **ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович**

Тижневик «Волинь».

Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Юридична адреса видавця: **43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13**

volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції:

78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	Інформації ВЛАСИНИЦЬ Леся Степанівна
Літературний редактор ЗОЗУЛЯ Світлана Сергіївна	Інтернет-новини НЕКОЗ Наталія Валеріївна
Політики УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	Передплати і розповсюдження ШВІБЮК Галина Іванівна
Коректор ВЕКЕРИК Ольга Василівна	Спеціальний кореспондент ХВАС Любов Володимирівна

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA83305299000026007000803281 КБ
Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695 Друку офсетний, Обсяг 4 друк. аркуші
Передплатний індекс: 30000
Ідентифікатор медіа: R30-02496, рішення від 18.01.2024 № 142.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://la-print.com.ua
Тираж: 9174.
Замовлення №1324.

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «*» – друкується на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе. Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Герой із сусідньої вулиці

Андрій Котик із села Судче у перший бій вступив у 18 років

Початок повномасштабного вторгнення росії уродженець Любешівщини застав у казармі – проходив на той час строкову службу. Відтоді хлопець і носить військовий однострій, адже підписав контракт із Національною гвардією України

Наталія МУХА

Фото з архіву Андрія КОТИКА.

Для Андрія Котика доросле життя почалося з пекельного випробування.

Місцеве населення нас чекало, плакало від щастя, коли ми заходили в їхній населений пункт, відігнавши російську орду.

Строковиком він був ще пів року – до червня. А далі підписав контракт із Національною гвардією України. «Не треба, подумай добре», – просили сина батьки, розуміючи, на яку небезпеку він себе наражає. Пробувала, плачучи, відмовляти його від такого кроку мати. Мав серйозну розмову з сином батько. Але Андрій був налаштований рішуче – попросив переслати документи й підписав контракт.

Свій перший бойовий виступ жителя села Судче, що в Камінь-Каширському районі, здійснив у 18 років. Це було на Херсонському напрямку, куди відправився разом із побратимами звільняти окуповані орками території. Там молодий захисник був доти, доки не вийшли до Дніпра.

– Відчуття, коли ти з побратими звільняєш українські землі, – не передати. Особливо, коли бачиш радість людей. Місцеве населення нас чекало, плакало від щастя, коли ми заходили в їхній населений пункт, відігнавши російську орду, – каже Андрій Котик, вертаючись спомином у перший рік повномасштабної війни. А далі була Донеччина. Сербянський ліс – ще один із найгарячіших напрямків. Коли ж почався наступ на Харківщині, бригаду, в якій служив Андрій Котик, перекинули туди. Тож там нині і служить наш земляк, не пускає ворога на українські території... Удома ж на нього з нетерпінням чекають батьки, молодша сестричка та вся родина. Бо у відпустці захисник був лише у

листопаді минулого року, тобто рік тому. Лише по відеозв'язку його можуть побачити найрідніші люди, котрі невимовно хвилюються за нього. Розуміючи це, Андрій старається при кожній нагоді зателефонувати мамі, аби заспокоїти її.

Важко навіть уявити, що пережив і перебачив цей молодий хлопчина, для якого доросле життя почалося з такого пекельного випробування. Замість дискотек, вечірніх прогулянок із однолітками, він уже третій рік мужньо тримає оборону рідної землі. І, як зізнається, жодного разу не пошкодував, що підписав контракт. Бо ж, каже, інакше в такий складний час для Батьківщини й бути не може. А ось на запитання, що найтяжче, щиро й навіть дещо по-дитячому відповідає: «Додому хочеться. Щоб ця війна нарешті закінчилася». Почуй же, Господи, бажання цього молодого, але такого мужнього захисника!

Кричущий факт

Уже через 180 років не буде... українців?

За словами заслуженої лікарки України, доктора медичних наук Ольги Богомолець, в нашій країні наразі триває шалене, катастрофічне збільшення смертності та зменшення народжуваності

Марта САЛО

Якщо цього не зупинити, то українська нація може зникнути уже через 180 років. Про це

заявила заслужена лікарка України Ольга Богомолець в ефірі «Вечір. Live». Вона зауважила, що в Україні зараз йде шалене, катастрофічне збільшення смертності і зменшення народжуваності. За таких умов, як каже лікарка, українці можуть зникнути, навіть не враховуючи втрати на війні та еміграцію. «Це – шість поколінь по 30 років – нуль українців залишається. Тобто, звичайно, території

залишаться, хтось на них буде сіяти зерно, хтось буде, але – вже не українці», – зазначила лікарка. Нагадаємо, від початку великої війни населення України скоротилося на 10 мільйонів осіб (приблизно на чверть). Все це – через відтік біженців, падіння народжуваності і загибель людей на війні. Такі дані наводить ООН. За даними Міністерства юстиції, станом на 1 липня 2024 року, народжуваність порівняно з аналогічним періодом до повномасштабного російського вторгнення скоротилася у півтора рази: 87 655 дітей проти 132 595 у 2021 році.

У номер!

Полицейські по гарячих слідах знайшли злодія, який обікрав хату односельця

Прикрий випадок стався в селі Вільхівка Горохівської територіальної громади Луцького району

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

За попередньою інформацією, з будинку мешканця цього села, який проживає у Луцьку, було викрадено побутову

техніку, меблі та інші хатні речі, вартість яких встановлюють. Працівники відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України у Волинській області з'ясували по

гарячих слідах, що крадіжку скоїв 54-річний вільхівчанин. За попередньою інформацією, викрадене він продав, а гроші витратив. Вирішується питання про внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 4 ст. 185 КК України. За крадіжку передбачено покарання у вигляді позбавлення волі від 5 до 8 років.

Золоті слова

Фото із сайту uk.wikipedia.org

Як би важко нам не було, але вже точно не буде соромно

(Валерій ЗАЛУЖНИЙ, ексголовакомандувач ЗСУ, генерал у відставці, Герой України, Надзвичайний і Повноважний Посол України у Сполученому Королівстві Великої Британії і Північної Ірландії, у своєму зверненні 7 березня 2022 року до військових та цивільного населення).

2024	ГРУДЕНЬ	Захар, Микита, Устим.
5	Четвер День працівників статистики в Україні. Всесвітній день волонтерів. День гуртів.	
	☀️ схід – 11:57, захід – 20:00. Зростаючий півмісяць. 4-й день. 🌙 схід – 08:04, захід – 16:14. Тривалість дня – 08:10. Тривалість ночі – 15:50.	
6	П'ятниця День Збройних Сил України. Святителя Миколи Чудотворця.	
	☀️ схід – 12:20, захід – 21:24. Зростаючий півмісяць. 5-й день. 🌙 схід – 08:05, захід – 16:14. Тривалість дня – 08:09. Тривалість ночі – 15:51.	
7	Субота Міжнародний день цивільної авіації. День місцевого самоврядування.	
	☀️ схід – 12:37, захід – 22:48. Зростаючий півмісяць. 6-й день. 🌙 схід – 08:06, захід – 16:13. Тривалість дня – 08:07. Тривалість ночі – 15:53.	
8	Неділя День благодійності в Україні.	
	☀️ схід – 12:51, захід – ---:~	

Магнітні бурі у грудні

Останній місяць 2024 року обіцяє бути з підвищеною сонячною активністю

КАЛЕНДАР ГЕОМАГНІТНИХ ЗБУРЕНЬ:

Слабкі: 5, 8, 20, 29 та 31.
Середні: 12–13, 16 грудня.
Сильні: 11, 14 грудня.

Тому подбайте заздалегідь про ліки від тиску і головного болю. Бережіть себе і своїх близьких!

ВОЛИНЬ

ЧАС ПЕРЕДПЛАТИ ГАЗЕТИ «ВОЛИНЬ» НАСТАВ!

Для передплатників із Волинської області:	Для передплатників з інших регіонів України:
«ВОЛИНЬ» (ІНДЕКС – 30000) <ul style="list-style-type: none"> ▶ на 1 міс. – 50 грн; ▶ на 3 міс. – 150 грн; ▶ на 6 міс. – 300 грн; ▶ на 12 міс. – 600 грн. 	«ВОЛИНЬ» (ІНДЕКС – 61136); <ul style="list-style-type: none"> ● на 1 міс. – 50 грн; ● на 3 міс. – 150 грн; ● на 6 міс. – 300 грн; ● на 12 міс. – 600 грн.

Місячний і сонячний календарі склав Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії КЗЗСО «Луцький ліцей №1 Луцької міської ради».